



# Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

## ОДЛУКА

**Датум усвајања: 5. април 2012. године**

**Предмет бр. 197/09**

**Љиљана ШЉИВИЋ-ЋЕРАНИЋ**  
**против**

**УНМИК-а**

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 5. априла 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег  
г. Пола ЛЕМЕНСА  
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ  
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуту жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

### **I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ**

1. Жалба је уложена 17. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 11. јуна и 17. јуна 2009. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Жалилац је одговорила 4. априла 2010. године.
3. Дана 23. децембра 2010. године, Комисија је од Косовске агенције за имовину (КАИ), наследнице Дирекције за стамбена и имовинска питања (ДСИП), затражила информације у вези са захтевом жалиоца пред ДСИП-ом. Дана 29. децембра 2010. године, КАИ је доставио свој одговор.
4. Дана 23. фебруара 2011. године, Комисија је жалиоцу проследила одговор КАИ, позивајући је да достави додатна разјашњења. Жалилац је одговорила 27. фебруара 2011. године.

## II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је бивша становница Косова, са тренутним пребивалиштем на територији Србије. Она наводи да су њени родитељи убијени у свом стану у Призрену 30. септембра 1999. године од стране чланова Ослободилачке војске Косова. Након смрти њених родитеља, њихов стан је опљачкан и касније узурпиран од стране треће стране.
6. Дана 5. маја 2002. године, жалилац је поднела захтев Комисији за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) ДСИП-а, у коме тражи повраћај власништва над кућом својих родитеља. Дана 18. јуна 2004. године, КСИЗ је донео одлуку у њену корист, наложивши туженој страни да напусти стан.
7. На одлуку КСИЗ-а уложена је жалба од стране туженог лица, које је поднело захтев за поновно разматрање 29. јула 2005. године. КСИЗ је одбацио захтев одлуком од 22. октобра 2005. године.
8. Дана 7. фебруара 2006. године, КАИ, као агенција која је наследила ДСИП, издала је налог за исељавање. Исељавање је извршено 19. априла 2006. године. Према информацијама које је КАИ доставио, 2. маја 2006. године, жалилац је преузела кључеве стана од овлашћеног лица. Случај жалиоца пред КАИ затворен је 14. јула 2006. године.

## III. ЖАЛБА

9. Жалилац се жали на то што УНМИК није успео да заштити имовину њених родитеља од пљачке. Она се такође жали на неефикасност поступка пред ДСИП-ом и КПА. Међутим, у том погледу, она не наводи информације о томе шта се догодило након исељавања које је спровела КПА, односно због чега није била у могућности да поврати стан.

## IV. ПРАВО

10. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
  - A. *Жалба у вези са пљачком имовине*
11. Сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија има надлежност над жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније, или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права.
12. Утолико што се жалилац жали на пљачку стана њених родитеља, Комисија напомиње да је до пљачке наводно дошло 1999. године. Такође, Комисија сматра да је уништење имовине тренутан чин, који не доводи до континуираног кршења права (видети случај *Лајовић*, бр. 09/08, одлука Саветодавне комисије за људска права од 16. јула 2008, § 7).

13. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

*В. Жалба у вези са поступцима пред ДСИП-ом и КАИ*

14. У складу са чланом 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија проглашава неприхватљивом било коју жалбу за коју сматра да је некомпатибилна са људским правима изнетим у инструментима људских права у оквиру надлежности Комисије, или за коју сматра да је очигледно неоснована.

15. У вези са поступцима пред ДСИП-ом и КАИ, Комисија закључује да жалби недостају одређени детаљи или информације које би омогућиле Комисији да процени да ли је можда дошло до кршења права од стране УНМИК-а.

16. У таквим околностима, Комисија сматра да овај део жалбе није поткрепљен доказима па је стога он очигледно неоснован.

**ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,**

Комисија, једногласно,

**ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.**

Андреј АНТОНОВ  
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ  
Председавајући